

MINISTERUL EDUCAȚIEI , CERCETĂRII SI TINERETULUI

PROGRAMA

PENTRU EXAMENUL DE DEFINITIVARE ÎN ÎNVĂȚĂMANT

PROFESORI

SPECIALIZAREA:INGINERIE FORESTIERĂ

2007

I. NOTĂ INTRODUCȚIVĂ

Programa pentru examenul de definitivare în învățământ reprezintă documentul curricular și normativ de bază în temeiul căruia vor fi structurate și asigurate atât orientarea generală în domeniul cunoașterii științifice și didactic/metodice a domeniului de referință, cât și parcurgerea, prin studiu sistematic, a unei tematici adaptate nivelului profesional al cadrului didactic, relevante, moderne și cu o sensibilă deschidere interdisciplinară.

Programa este concepută ca bază necesară și utilă atât pentru perfecționarea continuă, cât și pentru testarea/evaluarea concepției, cunoașterii, înțelegerii și interpretării principalelor roluri profesionale ale funcției din perspectiva nivelurilor carierei didactice. Acestea se vor corela cu normativitatea psihopedagogică pe baza căreia sunt proiectate, aplicate și inovate structurile și unitățile de competențe - cunoștințele, abilitățile, valorile și atitudinile - corespunzătoare standardelor și statutului asumat/jucat de cadrul didactic în unitățile de învățământ preuniversitar din România

În cadrul acestei programe, de importanță majoră sunt acele componente care vor valoriza **rolul constructiv, coparticipativ al** cadrului didactic în calitatea sa de actor cu statut de educator, de purtător al mesajelor științei devenite disciplină de învățământ, de reprezentant al comunității profesorilor de specialitate instituția școlară și substanța **competențelor dobândite** de acesta, în concordanță cu motivația profesională, cu o serie de **roluri specifice**. De exemplu, pentru dimensiunea didactică, menționăm rolurile: evaluator intern și extern, consilier în procesul de învățare și, mai ales, în depășirea dificultăților în învățare, mediator didactic în procesul de adecvare a logicii domeniului de specialitate la psihologia învățării, predării, evaluării etc.

Au fost urmărite formarea și structurarea competențelor pentru profesia de cadru didactic, cu aplicare la predarea disciplinelor de specialitate din aria curriculară tehnologiei. Pe lângă competențele specifice, în specialitate, sunt vizate competențele pentru îndeplinirea eficientă a unui rol social precum și competențele metodice.

Tematica programei reflectă **ponderile**:

- conținuturilor destinate pentru formarea competențelor științifice (aprox. 60%);
- conținuturilor destinate formării competențelor didactice, încorporând metodică și aplicațiile școlare ale domeniului (aprox. 30%);
- conținuturilor altor tipuri de competențe necesare cadrelor didactice - competențe cheie (aprox. 10%).

În elaborarea programelor au fost aplicate **criterii de selectare a conținuturilor**, precum: relevanța conținuturilor pentru dezvoltarea competențelor cadrelor didactice, utilitatea explicită a conținuturilor pentru activitatea didactică, adaptabilitatea la contexte profesionale, socioculturale, sociale, economice și tehnologice în schimbare/în evoluție, integralitatea și coerența viziunii asupra cunoașterii de specialitate, abordate în relație cu didactica domeniului de specialitate, actualitatea științifică, în raport cu schimbările/ inovațiile la nivel conceptual, metodologic și aplicativ și asigurarea calității în educație.

Competențe specifice

- Cunoașterea și aprofundarea de către candidați a conținuturilor științifice de specialitate și metodice pentru disciplinele/modulele de specialitate;
- Realizarea de conexiuni între conținuturile disciplinelor/modulelor de specialitate și problemele de învățare specifice domeniului de pregătire;
- Realizarea corelațiilor intra, inter și pluridisciplinare a conținuturilor;
- Operarea cu standardele de pregătire profesională și programele școlare pentru proiectarea unui demers didactic adaptat nivelului de învățământ, calificării și specificului clasei;

- Utilizarea tehnologiilor informaționale în demersul didactic;
- Aplicarea adecvată a principiilor și metodelor specifice didacticii disciplinelor/modulelor tehnologice;
- Elaborarea, selectarea și aplicarea unor metode de evaluare adecvate obiectivelor sau competențelor vizate;
- Proiectarea și/sau selectarea unor conținuturi pentru programele opționale sau curriculum în dezvoltare locală de tipul aprofundare/extindere/opțional ca disciplină nouă;
- Comunicarea eficientă cu partenerii în activitatea educațională;
- Aplicarea unor forme de management al clasei în funcție de activitatea de învățare proiectată;
- Transmiterea, în funcție de particularitățile de vârstă ale elevilor, a conținuturilor astfel încât să dezvolte structuri operatorii, afective și atitudinale;
- Dezvoltarea competențelor civice și interpersonale ale elevilor și conduita antreprenorială a acestora;
- Stimularea potențialului fiecărui elev și dezvoltarea creativității.

II. DIDACTICĂ GENERALĂ ȘI METODICA PREDĂRII DISCIPLINELOR / MODULELOR DE SPECIALITATE

1. Locul și rolul disciplinelor/modulelor de specialitate în învățământul preuniversitar. Construirea demersurilor didactice pentru realizarea unui învățământ centrat pe elev.
2. Curriculumul școlar:
 - a) elemente componente (curriculum național, planuri-cadru, arii curriculare, trunchi comun, discipline, module);
 - b) documente curriculare (standarde de pregătire profesională, planuri-cadru și planuri de învățământ, programe școlare, manuale școlare, auxiliare curriculare);
 - c) obiectivele predării – învățării – evaluării la discipline/modulele din aria curriculară “Tehnologii”. Competențe generale, competențe specifice, unități de competență și competențe.
 - d) proiectarea curriculumului în dezvoltare locală sau la decizia școlii de tipul: aprofundare/extindere/opțional ca disciplină nouă;
3. Operaționalizarea obiectivelor didactice: proceduri de operaționalizare și exemple.
4. Relația între competențe și conținuturi de instruire.
5. Metode și procedee de predare-învățare:
 - a) clasificarea și caracteristicile principalelor grupe de metode de învățământ;
 - b) exemplificări de aplicare a unor metode specifice disciplinelor/modulelor de specialitate;
 - c) utilizarea metodelor de predare active – participative, centrate pe elev/tehniciilor de învățare prin cooperare: metoda proiectului; studiul de caz; jocul de rol; brainstorming-ul; lucrul în echipă; problematizarea;
 - d) utilizarea tehnologiilor informatice și de comunicare în procesul didactic; exemplificări;
6. Mijloacele de învățământ și integrarea lor în procesul de predare-învățare-evaluare:
 - a) funcțiile didactice ale mijloacelor de învățământ;
 - b) tipuri de mijloace de învățământ și caracteristicile lor; exemplificări.
7. Medii de instruire reale și virtuale: cabinete, laboratoare, ateliere, complexe multimedia, săli de clasă, ferme didactice, târguri și expoziții, șantieri (descriere și condiții de utilizare);
8. Forme de organizare a activității didactice: lecția și variantele de lecții; alte forme de organizare (cercurile de elevi, consultațiile, vizitele și excursiile etc.).

9. Evaluarea rezultatelor școlare în concordanță cu obiectivele curriculare și criteriile de performanță din standardele de pregătire profesională;
- a) evaluarea, componentă fundamentală a procesului de învățământ: definire, funcții;
- b) metode și tehnici de evaluare;
- c) erori în evaluare și modalități de minimizare a lor;
- d) construirea instrumentelor de evaluare (teste, chestionare, fișe etc.);
- e) calitățile instrumentelor de evaluare: validitate, fidelitate, obiectivitate și aplicabilitate;
- f) tipologia itemilor: definiție, clasificări, caracteristici, domenii de utilizare, reguli de proiectare, modalități de corectare și notare.
10. Proiectarea demersului didactic: planificare calendaristică, proiectarea unității de învățare, proiectarea lecției (pentru diferite tipuri de lecții).
11. Modalități de adaptare a procesului instructiv-educativ în vederea integrării elevilor cu cerințe educaționale speciale (CES).
12. Pregătirea profesorului pentru activitatea didactică (profesională de specialitate, psihopedagogică și metodică).

BIBLIOGRAFIE

1. Adăscăliței, A., Instruire asistată de calculator, Editura Polirom, Iași, 2007
2. Budău, G. Didactica specialității în industria Lemnului. Editura Universității (2006) TRANSILVANIA din Brașov.
3. Cerghit, I., Metode de învățământ, Editura Polirom, Iași, 2006
4. Carcea I.M., Consultanță și consiliere educațională, EDP, București, 2005
5. Cucoș, C., Pedagogie, Ed. Polirom, Iași, 1996, revizuire 2002
6. Cristea, S. (coord) Curriculum pedagogic, EDP, București, 2006
7. Crețu, C., Curriculum diferențiat și personalizat, Ed. Polirom, Iași, 1998
8. Ionescu, M., Radu, I., Didactica modernă, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 1995
9. Iucu R. Managementul și gestiunea clasei de elevi, Ed. Polirom, Iași, 2000
10. Jinga, I., Negreț, I., Învățarea eficientă, EDITIS, București, 1994
11. Jinga, I., Istrate, E. Instruirea și evaluarea asistată de calculator, Editura ALL, București, 2006
12. Joița, E., Eficiența instruirii, EDP, București, 1998
13. Manolescu, M., Evaluarea școlară, Editura Meteor, București, 2006
14. Neacșu, I., Instruire și învățare, ediția a II-a, revizuită, EDP, București, 1999
15. Nicola I., Tratat de pedagogie școlară, Editura Aramis, București, 2000
16. Nițucă, C., Stanciu, I., Didactica disciplinelor tehnice, Editura Performantica, 2006
17. Negreț, I., Didactica Nova, Editura Aramis, București, 2004
18. Onu, P., Luca, C., Introducere în didactica specialității – discipline tehnice și tehnologice, Editura Polirom, Iași, 2004
19. Onu, P., Luca, C., Didactica specialității, Editura „Gh. Asachi”, Iași, 2002
20. Potolea, D., Profesorul și strategiile conducerii învățării, în vol. Structuri, strategii și performanțe în învățământ (coord.

	Jinga, I., Vlăsceanu, L.), Ed. Academiei, B, 1989
21. Radu, I., T.,	Evaluarea în procesul didactic, EDP, București, 2000
22. Toma, S.,	Profesorul factor de decizie, Editura Tehnică, București, 1999
23. Toma, S., Florea, V.,
Constantinescu, G.,	Îndrumări metodice pentru predarea disciplinelor
instalații de încălzire și ventilare, instalații tehnico-
sanitare și de gaze, EDP, bucurești, 1983
24. Tomșa, G.,	Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi, Casa de editură
și presă „Viața Românească”, București, 1999
25. xxx	Curriculum național aprobat de M.E.C.T. (www.edu.ro)
26. xxx	Ghiduri metodologice pentru aplicarea programelor
școlare pentru aria curriculară „Tehnologii”, MECT

III. TEMATICA DE SPECIALITATE

TEMA 1. Studiul lemnului

- 1.1. Structura lemnului.
- 1.2. Defectele lemnului.
- 1.3. Umiditatea lemnului și influența ei asupra proprietăților lemnului.
- 1.4. Masa volumică (densitatea) și influența ei asupra proprietăților lemnului.

TEMA 2. Tratamente termice ale lemnului

- 2.1. Procedee și instalații de uscare a cherestelei
- 2.2. Elaborarea regimurilor de uscare a cherestelei

TEMA 3. Materiale tehnologice în industria lemnului

- 3.1. Adezivi utilizați în industria lemnului
- 3.2. Materiale peliculogene utilizate pentru finisarea lemnului

TEMA 4. Bazele prelucrării mecanice a lemnului și scule așchietoare

- 4.1. Construcția sculelor așchietoare
 - pânze dințate
 - freze

TEMA 5. Mașini-unelte pentru prelucrarea lemnului

- 5.1. Cinematica mașinilor-unelte pentru prelucrarea lemnului
- 5.2. Structura organologică a mașinilor-unelte pentru prelucrarea lemnului

TEMA 6. Structuri din lemn pentru mobilă

- 6.1. Structuri din lemn pentru mobilă
 - ramă cu tăblie
 - panou placat

BIBLIOGRAFIE

1. Beldeanu, E. (1999) – Produse forestiere și studiul lemnului. Editura Universității TRANSILVANIA din Brașov, (pg. 21 – 114; 140 – 225);
2. Budău, G. (1998) – Cinematica mașinilor-unelte pentru prelucrarea lemnului. Editura Lux Libris, Brașov, (pg. 47 – 123).

3. Câmpean, M. (1997) – Tratamente termice ale lemnului. Uscarea cherestelei. Editura Universității TRANSILVANIA din Brașov, (pg. 29 – 106);
4. Cismaru, M. (2003) – Fizica Lemnului și a materialelor pe bază de lemn. Editura Universității TRANSILVANIA din Brașov, (pg. 3 - 42 – 115 - 141);
5. Cismaru, M. (2002) – Structuri din lemn. Editura Universității TRANSILVANIA din Brașov,;
6. Dogaru, V. (1981) – Așchierea lemnului și scule așchietoare. Editura Didactică și Pedagogică, București,;
7. Mihai, D. (1983 – Materiale tehnologice pentru Industria Lemnului. Editura Tehnică, București, (pg. 54 – 200).
9. Marinescu, I. (1980) – Uscarea lemnului. Vol. I și II. Editura Tehnică, București.
10. Pescăruș, P. (1982) – Studiul lemnului, vol. I. Reprografia Universității din Brașov.
11. Tăran, N., Budău, G. (1993) – Mașini-unelte pentru prelucrarea lemnului. Reprografia Universității TRANSILVANIA din Brașov.